

paa dette Punkt. Jeg haaber, at en fuldkommen rolig og lidenskabsløs Forhandling om denne Sag her i Tinget i det Udvalg, som vil blive nedsat til Behandling af Sagen, skal kunne give et Resultat, som kan tilfredsstille til alle Sider, som kan give Rigsdagen, hvad der tilkommer den, og ogsaa den højtærede Udenrigsminister, hvad der bør være hans under Hensyn til det Ansvar for Reformens Gennemførelse i Praksis, som han bærer. Jeg vil gerne tilsige mit Partis loyale Medvirken til en saadan Forhandlings Førelse med det Formaal at hidføre et saadant Resultat.

Ganske paa samme Maade stiller vi os ogsaa overfor det Stridsspørgsmaal, som knytter sig til § 141, og som saa stærkt har delt Vandene i det høje Folketing, nemlig Spørgsmaalet om Tjenestemændenes, specielt Udenrigsministeriets Tjenestemænds, saakaldte „Ben“. Jeg tror ikke, at en Forhandling her i Salen paa dette Tidspunkt vil kunne udviske Forskellen i Opfattelserne af dette Spørgsmaal, og de delte Meninger om, ad hvilke Veje en fornyet Løsning af dette Spørgsmaal skal tilvejebringes, der findes indenfor de forskellige Partier. Vi er fra alle Partier enige om i Tilknytning til de Principper, som er nedlagte i den gældende Tjenestemandsløvs § 44, at Regeringen, Administrationen bør have Indflydelse og afgørende Indflydelse paa, i hvilket Omfang der skal gives Tjenestemændene Adgang til Erhverv af privat Karakter, men at fordybe sig i dette Spørgsmaal nu, tror jeg ikke tjener nogen som helst Interesse. Jeg skal derfor derom kun sige dette, at hvor forstaaeligt det end er, at en Sag af den Karakter i Øjeblikket stærkt optager Sindene, bør dog denne Sag efter min og mit Partis Mening behandles ud fra et almindeligt Hensyn, som gør Ret og Skel til alle Sider og tager Hensyn saavel til den Ordning af ganske ny Dato af hele dette Spørgsmaal, som er indeholdt i Tjenestemandsløvens § 44, som til Forpligtelsen til Opfyldelse af det Tilsagn, der er givet Tjenestemændenes Organisationer i Tjenestemandsløvens § 24. Ud fra disse Hensyn er mit Parti rede til en Forhandling om denne Sag med det Formaal at ordne den paa en saadan Maade, at saavel de offentlige Interesser derigennem plejes, som ogsaa rimeligt Hensyn tages til alle i denne Sag interesserede. Men, som jeg har nævnt, aldeles væsentligt er det efter min Mening, at dette Spørgsmaal, der faktisk kun tangerer Hovedsagen, ikke blæses op paa en saadan Maade, at Forhandlingen om dette kan lægge Hindringer

i Vejen for den Forhandling, der maa føres, for at der kan ske det væsentlige Hovedhensyn Fyldest, at vi snarest muligt ved Lov faar gennemført en Nyorganisation af hele den udenrigsministerielle Tjeneste. Til Arbejdet for et saadant Lovforslags Gennemførelse og med dette Formaal for Øje, som jeg her har nævnt, tilsiger jeg paa mit Partis Vegne vort Medarbejderskab i den Udvalgsbehandling, der snart skal følge, og jeg skal derfor tillade mig sluttelig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg, som jeg skal tillade mig ved denne Forhandlings Slutning at foreslaa nedsat.

Bramsnaes: Der er ingen Tvivl om, at det er et betydningsfuldt Lovforslag, der her foreligger, og det forekommer mig, at det er i høj Grad glædeligt, at man har set af Forhandlingerne i Folketinget, at alle Partier i god Forstaaelse kunde arbejde paa at skabe et saa godt Resultat som muligt. Som udtalt af den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) er det i Virkeligheden ikke paa Hovedspørgsmaalet, der har været Uenighed i Folketinget, jeg skulde derfor ogsaa tro, at det var muligt at faa Lovforslaget gennem Landstinget, saa vigtigt og betydningsfuldt som det er, i god Forstaaelse mellem Partierne. Jeg maa dog straks sige, at jeg tror ikke, det bliver let at opnaa den gode Forstaaelse, hvis man søger at komme langt bort fra det, der er vedtaget i Folketinget, og jeg vilde egentlig have anset det for det klogeste fra alle Sider at vise den Resignation her i Tinget, som jeg mener, vi kan vise i dette Spørgsmaal, og sige: Vi bøjer os, i hvert Fald i Hovedtrækkene, for Afstemningen i Folketinget, selv om vi maa skede kunde have ønsket Resultatet anderledes paa det ene eller det andet Punkt. Vort Parti havde adskillige Ønsker, som ikke blev imødekommet i Folketinget, og som jeg naturligvis i allerhøjeste Grad kunde ønske imødekommet gennem Forhandlingerne her i Landstinget, men jeg tror ikke, at det vilde være formaalstjenligt at forsøge at bringe alle disse Spørgsmaal frem igen, i hvert Fald foreløbig, under de Forhandlinger, der skal føres. Men det er naturligvis ogsaa under Forudsætning af, at man saa fra anden Side er i Stand til at vise nogen Resignation med Hensyn til de Ønsker, man ikke har faaet gennemført i Folketinget.

Med Hensyn til hele Lovforslagets Indhold og Omfang skal jeg begrænse mig